

Krustaceļš (IV) “Par atturību draudzē”

Krustā sistais Pestītāj! Sapulcējamies šodien uz tā paša ceļa, uz kura Tevi kādreiz sastapa Tava Sāpju Māte. Šodien mūsu svētā Māte Baznīca liek mums nostāt uz Tava Krustaceļa un pārdomāt grēkus, kuri Tev iznesa nāves spriedumu. Gribam pārdomāt par vienu grēku, kas uzbrūk ne tikai Tev, bet arī Baznīcai, ģimenei un visai cilvēcei - dzeršanas grēku.

Šī Krustaceļa atlaidas gribam veltīt par dvēselēm, kuras cieš šķīstītavā dzeršanas grēka un citu atkarību dēļ.

I. Kristu notiesā uz nāvi.

Kas notiesāja nevainīgo Kristu uz nāvi? Kas sauca: “Sīt viņu krustā?” Skatoties uz pūļa izburbušām, ironijas un naida sejām, rodas iespaids, ka tā bija farizeju izmaksātā dzeramnauda dzērājiem, kuri vēlējās par katru cenu panākt Jēzus nāves spriedumu. Vai ar skaidru prātu domājošs cilvēks varēja Jēzū atrast kādu vainu, kurš atnāca piedot pasaulei grēkus? Kārtīgs cilvēks uz tādām vardarbībām nav spējīgs.

Kungs, saudzē mūsu draudzi no dzeršanas, lai neviens mūsu draudzes loceklis neiznes Tev un tuvākajiem nāves spriedumu alkohola reibumā!

II. Kristus ņem krustu uz saviem pleciem.

Kristus piekrita ņemt Krustu uz saviem pleciem, lai dotu brīvību visiem grēciniekiem. Dzērājs ņem alkohola krustu uz saviem pleciem, lai ar to apgrūtinātu savu sievu, savus bērnus, darba devējus, draudzi. Visiem ir jācieš viņa izdarību dēļ. Lūk, atšķirība: Jēzus ar savu Krustu dod mums brīvību - dzērājs nes drausmīgu nebrīvi sev, tuviniekiem, visai sabiedrībai, arī draudzei.

Dievišķais Pestītāj! Upurē savu Krusta nešanu, lai atbrīvotu visus mūsu draudzes dzērājus! Dievs, esi viņiem žēlīgs!

III. Pirmais kritiens.

Kristus krītošs zem krusta grib mūs pasargāt no pirmiem atkarības kritieniem. Cilvēks jūt dabisku riebumu pret alkoholu, jūt, ka tur slēpjas viņa ienaidnieks, ka ir jāaizsargājas. Bet pretošanās spēks vājinās. Draugi pierunā, izsmej, uzcienā, piespiež: “Nogaršo tikai šo vien reizi”. Pēc pirmā kritiena nāk nākošie. Tālāk vājinātais gars vairs nepretojas.

Sv. Raksti saka - bēda tam, kas ieļau no maziņos. Bēda tiem, kas pierunāja izdzert pirmo glāzīti. Bēda tiem, kuri dod ļaunu piemēru.

Dārgais Pestītāj! Piedod mums mūsu vainas! Stiprini mūsu gribu! Dari, lai mēs viens otru pārsargātu un pamudinātu uz labo!

IV. Satikšanās ar Māti.

Marija lēja rūgtas asaras, redzot sava nevainīgā Dēla ciešanas. Sievas, mātes arī ne vienu vien reizi raud savas vainas dēļ. Nerādīja saviem vīriem labestības klimatu savās mājās, labsirdību, sirds siltumu. Bez pārtraukuma tikai pēla, strīdējās, pārmeta, pieprasīja naudu. Mīlestība atdzisa. Vīrs, dēls aizgāja meklēt mierinājumu glāzītē.

Citas mātes raud, ka atļāva savām meitām brīvi staigāt uz diskotēkām, pavadīt laiku kompānijās. Citas raud par znotiem, bet pašas cienāja un rūpējās, lai kāzu galdi lūztu no pudelēm.

Sāpju Māte! Iepriecini raudošās mātes un pasargā viņas no pašu akluma!

V. Kirēnes Sīmaņa palīdzība.

Sīmanis, kaut piespiests, palīdzēja Jēzum, atbalstīja, nesa viņa krustu. Ir arī cita veida palīgi, kas palīdz tiem, kam ir nauda. Palīdz dzert. izšķiest naudu, kas vajadzīga ģimenei, bērniem maizītei. Palīdz ievilkt dubļos. Palīdz lādēties, ļaunu vēlēt, nekrietni lamāties. Bet vēlāk apzog, vai pat noslepkavo.

No tādiem palīgiem pasargā mūs, Kungs! No tādiem palīgiem pasargā mūsu vīrus, tēvus, dēlus, meitas! Jēzu, kļūsti par to labo Kirēnieti mūsu visnelaimīgākajiem draudzes locekļiem un izvelc viņus no kauna un pazemojuma! Atjauno viņos prieka un Dieva bērna cieņu!

VI. Veronikas pakalpojums.

Apbrīnojam Veronikas varonīgo rīcību, ko viņai diktēja mīlestība. Zem asinīm un putekļiem noklātās sejas viņa redzēja Jēzu.

Sodien Baznīca ir tā Veronika, kas noslauka saviem bērniem netīrās sejas. Zem riebīgās dzērāja maskas redz Jēzus nomocīto seju. Jēzus viņos cieš un mirst. Māte Baznīca grib glābt viņos Dieva bērna cieņu, pat vislielākajā grēciniekā. Nevienu nepazudina, nezaudē cerību. Liek lūgties, gandarīt, salikt upurus, ciešanas par šiem nelaimīgajiem cilvēkiem. Pierunā uz brīvprātīgu atturēšanos.

Svētā Veronika! Izlūdz mums žēlsirdību pret šiem visnelaimīgākajiem cilvēkiem!

VII. Otrais kritiens.

Otrais Jēzus kritiens bija smagāks, sāpīgāks, ilgāks. Iesakņojies grēks izsauc lielākas sāpes.

Ārpus gadījumi ir arī tādi, kur cilvēks bez dzeršanas nevar dzīvot. Ļaunais ieradums ir paralizējis viņa nervus, sirdi, gribu un beigās ir paralizējis arī dvēseli. Atkarīgais cilvēks vairs nevar paiet garām krogam, bāram, lai neiedzertu. Nepaies garām veikalam, neiegādājies "iepriecinātāju". Nepalaidīs garām dzimšanas dienas, vārda dienas, kristības, kāzas, lai tikai rastu iespēju piedzerties. Tādi paši neizārstēsies. Viņus vajag glābt, par viņiem vajag nemitīgi lūgties, gandarīt.

Tevi lūdzam, Kungs, pasargā mūs no dzeršanas grēka!

VIII. Līdzjūtīgās sievietes.

Mūs saviļņo Jeruzalemes sievietes, viņu drošsirdība aizstāvēt notiesāto, aizkustina viņu asaras, jo tās plūst aiz mīlestības.

Laba, godīga sieva, māte nepazudina, nesūrojas visām paziņām par ģimenes nelaimi. Viņa vairāk nekā par sevi pārdzīvo par savu dēlu, vīru, meitu. Jūt viņiem līdzī un grib viņus glābt. Lūgšanās norit ne viena vien asara, un tās tiek saliktas upurī zem Kristus Krusta. Alkoholīķis padara savus ģimenes locekļus par līdzatkarīgajiem, kuri pārdzīvo šo nelaimi un stipri cieš, jo mīl. Cieš un uztur cerību, sirsnīgi lūdzas, uzticas

Dievam, ka Viņš grēcinieka dvēselei neļaus pazust. Tāda mīlestība tomēr uzvar. Tādām asarām ir vērtība pie Dieva un cilvēkiem. Palūgsimies par atkarīgo ģimenes locekļiem, kuru ikdienu bieži kļūst par elles drāmu cīņā ar “zaļo pūķi”.

Jēzu! Iepriecini visus līdzatkarīgos, kā kādreiz iepriecināji līdzjūtīgās sievietes Tavā krustaceļā!

IX. Trešais kritiens.

Kristus iet cauri katrai draudzei daudzkārt krītot. Pie katra dzērāju bāra, restorāna, alus bāra. Pie katriem no tik skumjajiem skatiem, tik bēdīgām vietām. Pie katra no turienes izejošā tēva, vīra, brāļa, mātes, sievas, meitas. Pie katras streipuļošanas, pie katras piedzērušā šļupstēšanas, pie katras naudas nozagšanas sievai, bērniem, mātei.

Jēzus pakrīt. Dzērāji Viņu iemin dubļos. Nevar skatīties uz Viņa nevainīgām acīm, nevar panest Viņa tīro skatienu. Grib noslāpēt savu sirdsapziņu.

Krītošais Jēzu! Priecājies ar tiem, kuri atnākuši te uz baznīcu, gribēdami Tevi piecelt, pārlūgt, Tev līdzī just! Aizmirsti par saviem sāpīgiem kritieniem! Palīdzi pakritušajiem atkarībās piecelties un atgriezties uz pareizā pestīšanas un gandarīšanas ceļa! Esi viņiem žēlīgs, dāvā cerību un otru iespēju savā bezgalīgajā žēlsirdībā!

X. Jēzum noplēš drēbes.

Alkohols noplēš drēbes, atņem kaunu kā vīriešiem, tā sievietēm. Reibuma stāvoklī visbiežāk notiek kāda naiva upura iekārdināšana nodoties izvirtībai, nešķīstībai, jo tad miesas kārības sit ļoti augstu vilni, ko apdullināts prāts nespēj vairs kontrolēt. Tādā stāvoklī iereibušais vai narkotiku varā esošais zaudē kontroli un varu pār sevi. Meitenes zaudē savu cieņu, jaunavību, zūd kauns, jo zaudē žēlastības dāvanu. Ierodas paradīzes čūska, kas saldi čukst ausīs: “Nogaršojiet, būsiet kā dievi” (Rad.gr. 3, 5) Bet rezultāts? Sasteigtas laulības vai nonāvēta nedzimušā dzīvība, salauzta sirds un rūgta vilšanās.

Šāda vardarbība mūsu acu priekšā noplēš Kristum drēbes. Ko mēs darām, lai tas nenotiktu?

Visnevainīgākais Jēzu, apžēlojies par mums!

XI. Jēzu piesit krustā.

Kristus nevarēja vairs pakustēties: rokas, kājas, viss ķermenis piesists krustā, nekustīgs. Tas, kurš deva brīvību visai radībai - pats kļuva nebrīvs. Kādēļ? Lai atbrīvotu tos, kuri pašu vainas dēļ kļuvuši nebrīvi. Lai atbrīvotu tos, kuri padevās ļaunā gara verdzībā.

Ko mēs lai darām, lai viņus atbrīvotu? Cik lūgšanu, ciešanu, upuru veltam atkarīgo nodomā? Padomāsim par to, ka, līdzjūtot viņiem, mēs atbrīvojam Kristu no krusta, skūpstam Viņa rētas, ielejam tanīs mīlestības balzamu. Nepaiesim garām ceļa malā nekustīgi guļošam dzērājam, ļaudami tam nosalt ziemas stingumā! Viņa nāve var palikt uz mūsu sirdsapziņas, jo Kristus ir nomiris arī par viņu, piedodams blakus krustā sistajam ļaundarim, kas pēdējā stundā nožēloja savus grēkus. Varbūt arī šim nelaimīgajam guļošajam agonijā Jēzus sirdī uzmodinās sirsniņu nožēlu par savu nobendēto dzīvi un piedos. Vismaz nezaimo viņu un palūdzies par viņa atgriešanos un dvēseles atpestīšanu, jo tu nezini šī cilvēka patieso dzīves drāmu un apstākļus, kas to varēja objektīvi radīt! Ļauj Dievam kļūt par žēlsirdīgo Tiesnesi šim cilvēkam, kuru Radītājs nekad nepārstāj mīlēt! “Nepazudini, lai tu netiktu pazudināts!”

XII. Jēzus mirst pie krusta.

“Tēvs, Tavās rokās es atdošu savu garu!” Mirst Tas, par kuru nāvei nav varas. Dzīvības Kungs iziet cauri nāves vārtiem. Viņa nāve ir mūsu dzīvība un augšāmcelšanās.

Bet vai visi mirst Kungā? Vai visi ir sagatavoti satīties ar Dievu? Ko teikt par tiem, kuri mirst alkohola reibumā, saindēti ar nāvējošu devu, vai pašu vieglprātīgās rīcības izraisītajās katastrofās uz ceļa? Kāda dzīve, tāda nāve, kāda nāve, tāda mūžība...

Palūsimies par visiem mirstošiem, bet īpaši par tiem, kuri pašu vainas dēļ nav sagatavoti satīties ar Dievišķo Tiesnesi!

XIII. Sāpju Māte.

Kas var aprakstīt Dieva Mātes sāpes un jūtas, kura saņem savā klēpī mirušā Dēla ķermeni? “Kas Tavas sāpes var izteikt?”

Ar tādām pašām sāpēm Marija paņems savās rokās grēciniekus, nelaimīgos atkarīgos, ja tikai tie izrādīs kaut mazu žēlumu. Jo viņa ir “grēcinieku patvērumš”, “nelaimīgo iepriecinātāja”. Viņa deva cilvēcisko dzīvi Jēzum – viņa dos dievišķo dzīvi arī grēciniekam.

Atvēlam viņai tos visnelaimīgākos, visvairāk apdraudētos. Tikai viņa tos glābs, piecels, atdzīvinās, aizvedīs pie sava Dēla, izārstēs no atkarības.

“Vēl nekad nav dzirdēts, ka tas, kas piesaucis tavu palīdzību, tiktu atstāts,” saka sv. Bernards.

Sāpju Māte, aizbildini par mums!

XIV. Apbedīšana un augšāmcelšanās.

“Nāve, kur ir tava uzvara? Nāve, kur ir tavs dzelonis?” (1 Kor 15,55)

Kristus tika guldīts kapā, lai augšāmceltos, lai mūs no grēka kapa aizvestu uz godības dzīvi.

“Es esmu augšāmcelšanās un dzīvība; kas man tic, tas dzīvos, kaut arī būtu miris” teica mūsu Glābējs. (Jņ 11, 25)

Lai cik lieli būtu atkarībās nonākušo grēki, lai cik dziļas un lielas bija viņu grēku saknes – Jēzus visu piedos, Jēzus visu uzvarēs.

“Uz Tevi, Kungs, es paļāvos un netikšu pazemots uz mūžiem.” (Ps 71, 1)

Nobeigums

Krustā sistais Pestītāj!

Lūk, tā mēs esam nogājuši līdz Tavam un mūsu krustaceļa mērķim. Vēlamies uzticēt Tavai žēlsirdībai tos visnelaimīgākos no mūsu vidus, kuri grauj sevī Dieva attēlu un ar dubļiem apmētā Tavu vissvētāko seju.

Vēlreiz Tevi lūdzam: esi žēlīgs viņiem un neļauj pazust uz mūžiem!

Esi žēlīgs arī mums, kas te esam klāt, lai mēs neiekristu šajā drausmīgajā atkarībā, bet ar dedzīgu un upurgatavu sirdi kalpotu Tev šeit virs zemes un mūžīgi debesīs!

Jēzu, esi mūsu dzīve un mūsu augšāmcelšanās! Amen.